

Патријарх са децом из Федерације Босне и Херцеговине и Републике Хрватске

Обраћање Његове Светости Патријарха српског г. Профирија деци из Федерације Босне и Херцеговине и Републике Хрватске 8. јула 2021. године у Храму Светог Саве на Врачару

Радујем се што сте дошли у Србију, што сте дошли у главни град Србије, Београд, и нарочито, што сте дошли у срце главног града, а то је Храм Светог Саве. Кажем да је Храм Светог Саве срце Београда, јер ми, православни Срби, могли бисмо рећи да је срце нашег народа Свети Сава. Зашто? Зато што је Свети Сава определио духовни пут и дао духовну смерницу својим сународницима, а то је православна вера и православна молитва. Радујем се што сте дошли из Хрватске, из Далмације, што сте дошли из Босне и Херцеговине, из Федерације, јер тамо живите са својим вршњацима који припадају другим народима и имају другачије духовне смернице тј. иако се многи од њих моле Богу, за нијансу се моле различито. Мада, када говоримо о молитви, ако је она искрена, ако је молитва из дубине душе, без обзира на разлике које се могу препознати у речима и у начину, увек стиже до Бога и

Бог је чује.

Био сам недавно на Косову и имао сам прилике да сретнем ваше вршњаке. Питао сам их да ли се моле Богу. У глас су сви одговорили да се моле Богу. Када сам их питао: `За кога се молите Богу?`, одговорили су најпре за своје сроднике, за своје ближње, а онда за сву децу која су њихове комшије и која не припадају истом народу и моле се на мало другачији начин. Говорићу вам о свом искуству, јер сам живео у Хрватској одређен број година.

Живео сам у Загребу као Митрополит загребачко-љубљански и често сам одлазио у многа места Хрватске. Тако сам често походио Далмацију, манастиру Крку, Крупу, Драговић, Оћестово, Шибеник, Задар, Скрадин, Истру, и видео оно што вероватно и ви осећате – да су сви људи исти и да међу људима нема разлике, само понекад ми из себичности правимо разлике и други из себичности праве разлике. А молитва нам управо помаже да изађемо из себе и да се срећемо са Богом и са другим људима. Другим речима – да победимо у себи себичност. Ја, иако сам потпуно сигуран да се ви молите за све своје вршњаке, за сву децу која живе са вама и око вас, али и за сву децу света, додатно вас молим и молићу се Богу да се ви још више молите да једни у другима препознајемо пријатеље, да препознајемо истину и чињиницу да нико не може без онога другога, а да то што смо различити је сам благослов и дар од Бога. То је заправо могућност да у различитости једни друге препознајемо и да у различитости једни друге обогаћујемо.

Ви сте тамо мањина и важно је да се молите Богу за друге, за оне који су већина – као што је овде у Србији важно да се ми који смо већина молимо за оне који су мањина – да се молимо Богу да они знају да су нам једнако драги и блиски као и било ко други. Да се молимо и за децу, вршњаке ваше, да се и они моле за вас и ви за њих. И ако се молимо једни за друге, онда ћемо видети да су ствари око којих се понекад не слажемо ситнице и највеће глупости и да је заправо много важније да препознамо колико је свако вредан баш зато што је непоновљив, јединствен и другачији. То говоримо овде, у Храму Светог Саве, зато што је Свети Сава неко ко је малтене од вашег узраста одличио да служи Богу и да се посвети Богу. И Бог га је учинио светим, а то значи да он јесте наш, српски и православни, али као свети превазилази границе једног народа и као такав, као светитељ, припада свим људима. Он је, како то обично данас кажу, био универзални човек. Припадао је свим људима, јер је молитва коју је упућивао Богу, али и оно што је конкретно чинио, увек било за корист и добро свих људи.

Ја вас још једном поздрављам. Знам да је Црква наша и тамо где ви живите и

да је увек отворена за вас кроз ваше свештенике и владике. Црква је увек спремна да буде уз вас у сваком добром делу, у свакој врлини, у свему оном што је честито и исправно и у корист свих. Црква жели да вам помогне, да вас подржи. Ево, ја вас подстичем да ако имате било коју врсту потребе, а не можете да је решите на неком другом месту, обратите се својим свештеницима, све до свога Владике, па, ево, и до Патријарха. Ми ћемо увек бити спремни да се заједно са вама пре свега радујемо, да делимо све што је лепо са вама, али и ако наиђе нешто што је проблем да, такође, поделимо са вама, да учествујемо са вама како би тај проблем био што је могуће мањи.

Не знам да ли је неко од вас завршио осми разред, У Загребу имамо и Гимназију, Српску православну гимназију Катарина Кантакузина. Пре свега ово говорим деци из Далмације. Ја сам становао у тој Гимназији и још увек водим бригу о њој. Доста деце из Далмације се уписује у ту школу. Црква је и у том смислу спремна да вам помогне. Српско хуманитарно друштво Привредник у Загребу додељује стипендије младима који похађају средњу школу или факултет. Имаћете и велику подршку државе Србије која најпре осећа потребу, обавезу и дужност да помогне свој народ где год се налазио. Увек сте овде добродошли, а и ми ћемо долазити у ваше крајеве, у Федерацију, Босну и Херцеговину, у Далмацију и све друге крајеве Хрватске, а да Бог да да се и овде често налазимо управо под сводовима овог предивног храма који је посвећен Светом Сави. Нека вас све Господ благослови.

spc.rs